

Besluit buitenslandse gediplomeerden van 8 februari 2016

College Specialismen Verpleegkunde

Besluit van 8 februari 2016 houdende de bepalingen voor erkenning van beroepskwalificaties en de registratie van buitenslandse gediplomeerden in het verpleegkundig specialistenregister*

(Besluit buitenslands gediplomeerden)

Het College Specialismen Verpleegkunde,

gelet op artikel 10, eerste lid, van de Regeling Specialismen Verpleegkunde 2007 van Verpleegkundigen & Verzorgenden Nederland (V&VN);

gezien het advies van het Bestuur van V&VN en het advies van de Registratiecommissie Specialismen Verpleegkunde;

besluit

* Van de vaststelling van dit Besluit en van de beslissing van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport houdende instemming met dit Besluit is mededeling gedaan in de Staatscourant van 27 mei 2016.

Hoofdstuk A Algemene bepalingen

Artikel 1 (begripsomschrijvingen)

1. In dit besluit wordt verstaan onder:
 - a. Algemene wet de Algemene wet EG-beroepskwalificaties houdende de algemene bepalingen met betrekking tot de erkenning van EG-beroepskwalificaties
 - b. beroepskwalificaties kwalificaties blijkend uit een opleidingstitel, bekwaamheidsattest en/of beroepservaring als bedoeld in de Richtlijn
 - c. Besluit Algemeen Besluit Specialismen Verpleegkunde 2016
 - d. derde land staat buiten Nederland, niet zijnde een lidstaat
 - e. dienstverrichter de migrerende beroepsbeoefenaar als bedoeld in artikel 21 van de Wet van 6 december 2007, houdende algemene bepalingen met betrekking tot de erkenning van EG-beroepskwalificaties (Algemene wet erkenning EG-beroepskwalificaties)
 - f. lidstaat lidstaat van de Europese Unie dan wel IJsland, Noorwegen, Liechtenstein of Zwitserland
 - g. registratiecommissie Registratiecommissie Specialismen Verpleegkunde
 - h. Richtlijn Richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties
 - i. verpleegkundige degene die is ingeschreven in het register van verpleegkundigen als bedoeld in artikel 3 van de Wet BIG of degene die een aanvraag doet tot erkenning van beroepskwalificaties
2. De overige begrippen worden gebruikt overeenkomstig de begripsomschrijvingen in de Regeling Specialismen Verpleegkunde 2007 en het Algemeen Besluit Specialismen Verpleegkunde.
3. Voor zover in dit Besluit wordt verwezen naar 'zij' wordt daarmee tevens 'hij' bedoeld.

Hoofdstuk B De erkenning van beroepskwalificaties en registratie

Titel I Inschrijving

Artikel 2 (inschrijving)

1. Onverminderd artikel 20, eerste lid van het Algemeen Besluit Specialismen Verpleegkunde 2016 komt voor inschrijving in het specialistenregister in aanmerking de verpleegkundige, onderdaan van een lidstaat, die in het bezit is van een opleidingstitel die op grond van de Richtlijn voldoet aan de eisen voor erkenning als bedoeld in artikel 3 en die voldoet aan de registratie-eisen als bedoeld in artikel 8.
2. De verpleegkundige met een opleidingstitel die is afgegeven ter afsluiting van een specialistische vervolgopleiding in een derde land komt niet voor inschrijving in het verpleegkundig specialistenregister in aanmerking indien deze opleiding is voltooid vóór het behalen van een verpleegkundigendiploma in een lidstaat.

Titel II Erkenning van beroepskwalificaties

Artikel 3 (erkenning beroepskwalificatie op basis van algemeen stelsel)

1. Indien een verpleegkundige als bedoeld in artikel 2 een erkenning van haar beroepskwalificatie in een specialisme wenst te ontvangen, meldt hij zich op een door de registratiecommissie voorgeschreven wijze bij de registratiecommissie. De aanvraag gaat vergezeld van:
 - a. een bewijs van voltooiing van een opleiding in een verpleegkundig specialisme, afgegeven door de bevoegde autoriteiten van het land van oorsprong of herkomst;
 - b. documenten waaruit blijkt over welke beroepservaring zij beschikt alsmede welke aanvullende opleiding en bij- en nascholing zij gevolgd heeft.
2. De verpleegkundige verschafft de registratiecommissie de gegevens en bescheiden die de registratiecommissie voor de beoordeling van de aanvraag nodig acht en waarover de verpleegkundige redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
3. Na ontvangst van de aanvraag, bedoeld in het eerste lid, beoordeelt de registratiecommissie de gelijkwaardigheid van de door de verpleegkundige voltooide specialistenopleiding, haar beroepservaring alsmede haar aanvullende relevante opleidingen en bij- en nascholing aan de Nederlandse opleiding in het betreffende verpleegkundig specialisme. De registratiecommissie voert de beoordeling uit volgens het vierde tot en met zesde lid.
4. Indien de registratiecommissie van oordeel is dat de door de verpleegkundige voltooide specialistenopleiding en nadien opgedane beroepservaring gelijkwaardig zijn aan de Nederlandse opleiding in het desbetreffende verpleegkundig specialisme, en de aanvraag overigens voldoet aan de in het eerste lid gestelde eisen, erkent de registratiecommissie de beroepskwalificatie van de verpleegkundige in het betreffende verpleegkundig specialisme.
5. Indien de registratiecommissie van oordeel is dat de door de verpleegkundige voltooide specialistenopleiding en nadien opgedane beroepservaring niet gelijkwaardig zijn aan de Nederlandse opleiding in het desbetreffende verpleegkundig specialisme wijst de registratiecommissie het verzoek tot erkenning af en beoordeelt zij of de verpleegkundige in aanmerking komt voor een aanpassingsstage.
6. Indien de aanpassingsstage met een voldoende resultaat is afgerond, en de aanvraag

overigens voldoet aan de in het eerste lid gestelde eisen, erkent de registratiecommissie de beroepskwalificatie van de verpleegkundige in het betreffende verpleegkundig specialisme.

Artikel 4 (gedeeltelijke toegang)

1. De registratiecommissie beoordeelt ambtshalve of de verpleegkundige in aanmerking komt voor gedeeltelijke toelating conform artikel 12 van de Algemene wet.
2. De verpleegkundige aan wie gedeeltelijke toegang is verleend, oefent de beroepswerkzaamheden uit onder de beroepstitel die is afgegeven in de lidstaat waar de beroepskwalificatie is behaald.

Titel III Aanpassingsstage

Artikel 5 (aanpassingsstage)

1. Een aanpassingsstage heeft tot doel de tekorten in de kennis en kunde van de verpleegkundige als bedoeld in artikel 3, vijfde lid, ten opzichte van de Nederlandse opleiding in het desbetreffende verpleegkundig specialisme, te beoordelen en/of door scholing op te heffen.
2. De duur van de aanpassingsstage bedraagt ten hoogste twee jaar, indien de werkzaamheden van de verpleegkundige een volledige werkweek omvatten. De aanpassingsstage kan in deeltijd worden doorlopen tot een minimum van 50% van een volledige werkweek. In dat geval wordt de duur van de aanpassingsstage naar rato van de deeltijd aangepast.
3. De aanpassingsstage bestaat uit een praktische introductie op de beroepspraktijk onder begeleiding van een verpleegkundig specialist uit het desbetreffende verpleegkundig specialisme, eventueel gekoppeld aan cursorisch onderwijs binnen een opleidingsinstelling.
4. De verpleegkundige begint met de aanpassingsstage binnen één jaar nadat de registratiecommissie heeft bepaald dat zij in aanmerking komt voor een aanpassingsstage.
5. De verpleegkundige begint eerst met de aanpassingsstage als deze beschikt over een registratie in de zin van artikel 3 van de Wet BIG.

Artikel 6 (inhoud)

1. De opleidingsinstelling stelt het programma voor de aanpassingsstage op, in overleg met de verpleegkundige en begeleidend verpleegkundig specialist, zodanig dat dit aansluit bij het opleidingsprogramma voor het desbetreffende specialisme.
2. Bij het opstellen van het programma voor de aanpassingsstage houdt de opleidingsinstelling rekening met de uitgangssituatie van de betreffende verpleegkundige en maakt daartoe gebruik van de voor de betreffende opleiding geldende toetsmethoden.
3. Het programma van de aanpassingsstage behoeft goedkeuring door de registratiecommissie en kan pas beginnen nadat deze goedkeuring door de registratiecommissie is verleend.

Artikel 7 (beoordeling)

1. Aan het eind van de aanpassingsstage beoordeelt de opleidingsinstelling of de tekorten in kennis en kunde van de verpleegkundige ten opzichte van de Nederlandse opleiding in het desbetreffende verpleegkundig specialisme zijn opgeheven.
2. De opleidingsinstelling legt de beoordeling schriftelijk vast volgens een door de registratiecommissie opgesteld formulier en legt dit ten behoeve van de erkenning van haar beroepskwalificaties aan de registratiecommissie voor.

Titel IV Registratie

Artikel 8 (registratie)

1. Indien een verpleegkundige met een erkende beroepskwalificatie, als bedoeld in artikel 3, vierde of zesde lid, in het desbetreffende verpleegkundig specialistenregister wenst te worden ingeschreven, meldt zij zich bij de registratiecommissie op een door de registratiecommissie voorgeschreven wijze. De aanvraag gaat in ieder geval vergezeld van:
 - a. een bewijs van erkenning als bedoeld in artikel 3, vierde of zesde lid;
 - b. een bewijs dat zij als verpleegkundige is ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet BIG;
 - c. een recent bewijs dat zij gerechtigd is tot de beroepsuitoefening in het desbetreffende verpleegkundig specialisme in het land van herkomst;
 - d. een bewijs dat zij de Nederlandse taal voldoende beheerst.
2. Naast het in het tweede lid genoemde, verschaft de verpleegkundige desgevraagd de gegevens en bescheiden die de registratiecommissie voor de beoordeling van de aanvraag nodig acht en waarover de verpleegkundige redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
3. De registratiecommissie schrijft de verpleegkundige, bedoeld in het eerste en tweede lid, na ontvangst van de daar genoemde stukken en met inachtneming van het bepaalde in de Regeling, in voor een periode van vijf jaar.
4. De registratiecommissie hanteert als ingangsdatum van de registratie de meest recente van de datum waarop de aanvraag tot registratie is gedaan of de datum van inschrijving in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet BIG.
5. Indien de aanvraag meer dan twee jaar na afgifte van het bewijs van het voltooid hebben van de opleiding in het desbetreffende, verpleegkundig specialisme wordt ingediend, kan de registratiecommissie de aanvullende voorwaarde stellen dat een individueel scholingsprogramma, als bedoeld in artikel 32 van het Besluit wordt doorlopen.

Artikel 9 (registratie korter dan vijf jaar)

6. De registratiecommissie kan, met toepassing van artikel 26, tweede lid van de Regeling, besluiten tot registratie van een verpleegkundig specialist voor een periode korter dan vijf jaar.

Titel V Dienstverrichting

Artikel 10 (tijdelijke en incidentele dienstverrichting)

1. De dienstverrichter die op grond van Titel II van de Richtlijn in Nederland een verpleegkundig specialisme tijdelijk en incidenteel wil uitoefenen dient zich voorafgaand aan de eerste dienstverrichting en in elk jaar waarin zij in Nederland diensten verricht, te melden bij de registratiecommissie. De dienstverrichter verschafft voorafgaand aan de eerste dienstverrichting ten minste de volgende gegevens en bescheiden, teneinde haar beroepskwalificaties te laten controleren:
 - a. een bewijs van beroepskwalificatie;
 - b. een bewijs van controle van beroepskwalificaties als verpleegkundige door het BIG-register;
 - c. een document waaruit blijkt dat de dienstverrichter geen beperkingen in de uitoefening van haar verpleegkundig specialisme zijn opgelegd.
2. De dienstverrichter verschafft de gegevens en bescheiden, genoemd in het eerste lid, opnieuw voor zover en binnen een maand nadat zich daarin een wijziging heeft voorgedaan.
3. Wanneer uit de beroepskwalificaties van de dienstverrichter blijkt dat deze niet voldoet aan de algemene en specialismegebonden competenties bedoeld in artikel 6 van het Besluit en wel in die mate dat er naar het oordeel van de registratiecommissie sprake is van een wezenlijk verschil dat de volksgezondheid kan schaden, kan de registratiecommissie de dienstverrichter de mogelijkheid bieden om aan te tonen dat zij de ontbrekende kennis en vaardigheden heeft verworven.

Hoofdstuk C Overige bepalingen

Artikel 11 (overgangsbepaling)

Op de buitenslands gediplomeerde verpleegkundige die een aanvraag tot erkenning van beroepskwalificaties of inschrijving in een specialistenregister doet voor 1 januari 2016 is het Algemeen Besluit Specialismen Verpleegkunde van 16 december 2008 van toepassing.

Artikel 12 (publicatie)

1. Van dit besluit wordt gelijktijdig met de beslissing van de minister als bedoeld in artikel 13, eerste lid mededeling gedaan in de Staatscourant.
2. Daarnaast wordt mededeling gedaan in het officiële orgaan van V&VN.
3. De mededeling in het officiële orgaan van V&VN als bedoeld in het tweede lid bevat ten minste de titel van het Besluit of wijziging en de datum van inwerkingtreding van het Besluit of wijziging.
4. De integrale tekst van dit Besluit wordt op de website van V&VN worden geplaatst (www.vsregister.venvn.nl).

Artikel 13 (inwerkingtreding)

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin mededeling wordt gedaan van de beslissing van de minister houdende instemming met dit besluit.
2. Met de inwerkingtreding komen artikel 4, lid 2 b, artikel 41 en artikel 41 A van het Algemeen Besluit Specialismen Verpleegkunde van 16 december 2008 te vervallen.

Artikel 14 (citeertitel)

Dit Besluit wordt aangehaald als: Besluit buitenslands gediplomeerden.

Utrecht, 8 februari 2016

drs. B.J.M. Gallé
voorzitter CSV

drs. A.J. Uitewaal
secretaris CSV

Toelichting

I Toelichting algemeen

In dit besluit is de Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties geïmplementeerd. De regeling voor de erkenning van beroepskwalificaties van buitenslands gediplomeerden was voorheen onderdeel van het Algemeen Besluit Specialismen Verpleegkunde. Deze regeling is nu in een aparte besluit ondergebracht, waarin tevens de aanvullingen zijn opgenomen in verband met de inwerking treding van Richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 20 november 2013.

De Europese richtlijn betreffende de onderlinge erkenning van beroepskwalificaties door EU-landen uit september 2005 (Richtlijn 2005/36/EG, hierna: de Richtlijn) stelt criteria voor toelating van EU-onderdanen tot een bepaald beroep. EU-onderdanen die in de ene lidstaat gekwalificeerd zijn om een beroep uit te oefenen, worden in beginsel ook geschikt geacht om dit beroep in een andere lidstaat uit te oefenen. Achtergrond hiervan is de doelstelling van de EU om een vrij verkeer van personen en diensten mogelijk te maken. Beperkingen in de toetreding tot een gereguleerd beroep zorgen voor een belemmering van die vrije markt en worden daarom zoveel mogelijk afgeschaft. De Richtlijn is in de nationale wetgeving van Nederland vertaald in de Algemene wet erkenning EG-beroepskwalificaties.

De Minister van VWS heeft op 5 september 2012 bepaald dat de in Nederland bestaande vervlechting van erkenning van een buitenlandse beroepskwalificatie (lees: buitenlands diploma) en de registratie in een specialistenregister ongedaan moet worden gemaakt. Daarom verlopen de erkenning en de registratie voortaan volgens gescheiden procedures, waardoor een erkenning van een buitenlandse beroepskwalificatie niet langer automatisch ook tot registratie in het specialistenregister leidt. Zowel de erkenning van de beroepskwalificatie als de registratie is nodig om in Nederland het beroep van verpleegkundig specialist te kunnen uitoefenen.

De bevoegdheid tot erkenning en registratie van het basisberoep verpleegkundige is neergelegd bij het BIG-register. Dit betekent dat een verpleegkundige met een verpleegkundig specialisme zich tot twee verschillende instanties moet wenden om een registratie te krijgen als verpleegkundige en als verpleegkundig specialist. In 2012 is de mogelijkheid gecreëerd voor verpleegkundigen om de erkenning en registratie voor het basisberoep en het verpleegkundig specialisme tegelijkertijd aan te vragen (1-loketprincipe). De verpleegkundige hoeft zich dan nog maar tot één instantie te wenden om de verzoeken te doen. Registratie als verpleegkundig specialist kan echter pas plaatsvinden als de kandidaat beschikt over een BIG-registratie.

Het systeem van erkenning van buitenlandse verpleegkundig specialistendiploma's is kort weergegeven als volgt. De erkenning van beroepskwalificaties (lees diploma's) van deze verpleegkundig specialisten vindt plaats volgens het zogenaamde 'algemene stelsel'. Volgens dit stelsel hoeft Nederland een buitenlandse beroepsopleiding waar op nationaal niveau geen regels voor bestaan, niet automatisch te erkennen. De desbetreffende opleidingen zijn dan niet geharmoniseerd tussen de twee lidstaten en kunnen aanzienlijk verschillen met de Nederlandse verpleegkundig specialistenopleiding. Omdat er wel een recht op erkenning, mag die buitenlandse opleiding inhoudelijk worden beoordeeld.

Verpleegkundig specialisten die in Nederland de erkende opleiding tot verpleegkundig specialist succesvol hebben afgerond komen in beginsel direct in aanmerking voor inschrijving in het opleidingsregister. Bij verpleegkundigen met een niet-Nederlandse opleidingstitel, zal de registratiecommissie eerst de beroepskwalificatie moeten erkennen, alvorens deze verpleegkundige voor registratie in het specialistenregister in aanmerking komt. Voor die registratie toetst de registratiecommissie aan enkele aanvullende voorwaarden. Deze worden hierna in de artikelsgewijze toelichting kort uitgelegd.

Verpleegkundigen uit derde landen kunnen uitsluitend via de reguliere weg, te weten via de reguliere opleiding tot verpleegkundig specialist, in Nederland in het verpleegkundig specialistenregister worden ingeschreven.

Volledigheidshalve volgt hieronder een lijst met welke landen tot de Europese Unie en de Europese Economische Ruimte behoren (uitgaande van de situatie op 1 januari 2016).

Europese Unie:

België
Bulgarije
Cyprus
Denemarken
Duitsland
Estland
Finland
Frankrijk
Griekenland
Hongarije
Ierland
Italië
Kroatië
Letland
Litouwen
Luxemburg
Malta
Nederland
Oostenrijk
Polen
Portugal
Roemenië
Slovenië
Slowakije
Spanje
Tsjechië
Verenigd Koninkrijk
Zweden

Europese Economische Ruimte:

Alle Europese Unie-landen
IJsland

Liechtenstein
Noorwegen

Zwitserland
Zwitserland heeft Europees gezien een aparte status, los van EER en EU.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk A Algemene bepalingen

Artikel 1 (begripsomschrijvingen)

Om te voldoen aan de Europese verplichtingen is het begrip verpleegkundige uitgebreid naar de verpleegkundigen die een aanvraag tot erkenning doen op grond van artikel 3. Hierdoor kan tegelijkertijd een aanvraag tot erkenning als verpleegkundige (artikel 3 Wet BIG) en als verpleegkundig specialist (artikel 14 Wet BIG) worden gedaan.

Hoofdstuk B De erkenning van beroepskwalificaties en registratie

Titel I Inschrijving

Artikel 2 (inschrijving)

Eerste lid: In dit lid is bepaald welke categorie buitenslands gediplomeerde personen voor een inschrijving in een specialistenregister in aanmerking komen. Voor inschrijving is vereist dat een opleidingstitel is afgegeven en dat aan de aanvullende registratie-eisen is voldaan.

Tweede lid: Dit betreft de verpleegkundige die oorspronkelijk in een derde land, d.w.z. een land niet behorend tot de EER of Zwitserland, een opleiding tot verpleegkundige en een opleiding tot verpleegkundig specialist heeft gevolgd en voltooid. Het verpleegkundigdiploma is vervolgens door een land dat wel behoort tot de EER of Zwitserland als niet gelijkwaardig beoordeeld, waarna de verpleegkundige in dat land (een deel van) de verpleegkundigenopleiding opnieuw heeft gevolgd en voltooid. Op basis van het 'EU'- diploma is zij ingeschreven in het register van verpleegkundigen in het betreffende land. Als deze verpleegkundige vervolgens de registratiecommissie verzoekt om erkenning van beroepskwalificaties en inschrijving in het specialistenregister, wijst de registratiecommissie dit verzoek af. De opleiding tot verpleegkundig specialist is immers gevolgd en voltooid vóór het behalen van het 'EU'-verpleegkundigdiploma. De opleiding tot respectievelijk beroepservaring als verpleegkundig specialist die na de verpleegkundigenopleiding is gevolgd c.q. opgedaan kan alleen worden gewogen in het licht van de beroepservaring als verpleegkundige, niet in het licht van een erkenningsverzoek als verpleegkundig specialist.

Titel II Erkenning beroepskwalificatie

Artikel 3 (erkenning beroepskwalificatie op basis van algemeen stelsel)

Voor de kandidaat verpleegkundig specialist die weliswaar in de EER of Zwitserland is opgeleid, maar waarbij de opleiding niet in de bijlage V.2.van Richtlijn 2005/36/EG staat, geldt dat de aanvrager de registratiecommissie naast haar diploma ook bewijzen van relevante beroepservaring of cursussen moet toesturen. Vervolgens toetst de registratiecommissie in hoeverre de verpleegkundige over een aan de Nederlandse opleiding gelijkwaardige beroepskwalificatie beschikt. Indien de registratiecommissie van oordeel is dat geen sprake is van een gelijkwaardige opleiding, dan kan ze van de aanvrager verlangen dat een aanpassingsstage wordt gevolgd, teneinde de tekorten ten opzichte van de Nederlandse opleiding op te heffen.

Artikel 4 (gedeeltelijke toegang)

Met het inwerkingtreden van de recente wijziging van de Richtlijn is de mogelijkheid van gedeeltelijke toelating vastgelegd. Dit houdt het volgende in. In sommige gevallen mag een verpleegkundige het verpleegkundig specialisme waartoe zij in haar lidstaat van oorsprong of herkomst gekwalificeerd is niet in Nederland uitoefenen, omdat het verpleegkundig specialisme in Nederland meer beroepsactiviteiten omvat dan waartoe de verpleegkundige in haar lidstaat van oorsprong gekwalificeerd is.

Als de verschillen tussen de activiteitengebieden zo groot zijn dat de verpleegkundige eigenlijk een volledig onderwijs- en opleidingsprogramma zou moeten volgen om de tekortkomingen te compenseren, dan kan zij in aanmerking komen voor gedeeltelijke toelating, mits aan de vereisten van de Richtlijn is voldaan. De registratiecommissie beoordeelt ambtshalve of de verpleegkundige in aanmerking komt voor gedeeltelijke toegang.

Wanneer gedeeltelijke toegang is verleend aan de verpleegkundige, dan moet deze de beroepstitel uit de lidstaat van oorsprong voeren. Daarnaast moet zij aan de patiënten duidelijk kenbaar maken welke werkzaamheden zij mag uitoefenen.

Titel III Aanpassingsstage

Deze titel regelt de aanpassingsstage. Deze kan bestaan uit een beoordelingsperiode en/of een scholingsperiode. Succesvolle afronding van de aanpassingsstage leidt tot een erkenning van de beroepskwalificaties.

Duur en inhoud

De opleidingsinstelling bepaalt, binnen de kaders van de registratiecommissie, in overleg met de verpleegkundige en de begeleidend verpleegkundig specialist, de duur en inhoud van de aanpassingsstage. Hierbij geldt dat een aanpassingsstage niet meer dan twee jaar mag duren indien deze voltijds wordt gevolgd. Met inachtneming van deze grenzen is het aan de opleidingsinstelling om vast te stellen hoelang deze nodig heeft om te kunnen beoordelen of de verpleegkundige in staat is het verpleegkundig specialisme zelfstandig en naar behoren uit te oefenen dan wel om de verpleegkundige bij te scholen zodat deze hiertoe in staat is. De aanpassingsstage moet aansluiten bij het landelijk opleidingsprogramma van het desbetreffende verpleegkundig specialisme.

Rol registratiecommissie

Van te voren dient het programma voor de aanpassingsstage ter goedkeuring aan de registratiecommissie te worden voorgelegd. De registratiecommissie beoordeelt of de duur van de aanpassingsstage binnen de geconstateerde bandbreedte valt en voldoet aan de specifieke vereisten zoals opgenomen in dit besluit. Aan het eind van de aanpassingsstage beoordeelt de opleidingsinstelling de verpleegkundige en legt de beoordeling aan de registratiecommissie voor. Daarmee kan de registratiecommissie vaststellen of de beoordeling van de aanpassingsstage zorgvuldig heeft plaatsgevonden.

De verpleegkundige moet binnen één jaar na het besluit waarin de registratiecommissie bepaalt dat de kandidaat voor een aanpassingsstage in aanmerking komt, met de aanpassingsstage beginnen. Het stellen van een termijn voorkomt dat de kennis van de verpleegkundige verwatert omdat zij gedurende langere tijd niet in haar verpleegkundig specialisme werkzaam is en biedt de

registratiecommissie de gelegenheid om het besluitvormingsproces over het verzoek tot erkenning van beroepskwalificaties te bewaken.

Bezwaar

Indien de verpleegkundige het niet eens is met het besluit van de registratiecommissie om de beroepskwalificaties niet te erkennen na afronding van een aanpassingsstage kan zij hiertegen bezwaar maken.

Titel IV Registratie

Artikel 8 (registratie)

De verpleegkundige met een erkende beroepskwalificatie genoemd in artikel 3 kan zich vervolgens laten registreren in het verpleegkundig specialistenregister. Voor haar registratie gelden de volgende aanvullende voorwaarden:

- De aanvrager moet ten tijde van zijn registratieaanvraag zijn ingeschreven in het BIG-register.
- De aanvrager moet bewijzen dat zij in het land van herkomst gerechtigd is tot beroepsuitoefening.
- De Nederlandse taalbeheersing van de aanvrager is voldoende om met Nederlandse patiënten en collega's te communiceren.

De taaltoets moet met name in het licht van de bescherming van de patiëntveiligheid worden gezien.

Tweede lid: bij een aanvraag die langer dan twee jaren na de afgifte van het bewijs van het voltooid hebben van de opleiding in het desbetreffende verpleegkundig specialisme wordt ingediend, kan de registratiecommissie besluiten dat de verpleegkundige een individueel scholingsprogramma moet volgen, gericht op het weer zelfstandig uitoefenen van het verpleegkundig specialisme.

Indien de aanvraag van de verpleegkundige betrekking heeft op én erkenning van haar beroepskwalificatie én inschrijving in het verpleegkundig specialistenregister, dan kan de registratiecommissie een beoordelings- en scholingsprogramma opleggen, waarin de aanpassingsstage en het individueel scholingsprogramma zijn geïntegreerd. Dit programma is dan gericht op zowel het opheffen van de tekorten in de beroepskwalificatie ten opzichte van de Nederlandse opleiding, als het zelfstandig uitoefenen van het beroep van verpleegkundig specialist.

Derde lid: De periode van registratie is vijf jaar.

Titel V Dienstverrichting

Artikel 10 (tijdelijke en incidentele dienstverrichting)

In dit artikel wordt Titel II (Vrije dienstverrichting) van Richtlijn 2005/36/EG geïmplementeerd en wordt uitvoering gegeven aan de Algemene wet erkenning EG-beroepskwalificaties. De richtlijn voorziet in een regeling voor de migrerende beoefenaar van een gereguleerd beroep uit een lidstaat die tijdelijk en incidenteel diensten wil verrichten in (i.c.) Nederland. Beoogd wordt de grensoverschrijdende toegang tot deze beroepen in EU-lidstaten te vergemakkelijken door middel van een 'lichte' procedure: de dienstverrichter hoeft geen erkenning van zijn beroepskwalificaties aan te vragen. Belangrijk vereiste voor gebruikmaking van deze lichte procedure is dat de dienstverrichter in de lidstaat van oorsprong of herkomst rechtmatig is gevestigd en aldaar voldoet

aan alle voorwaarden voor toegang tot en uitoefening van zijn beroep. Het tijdelijke en incidentele karakter van de dienstverlening wordt per geval beoordeeld, met name in het licht van de duur, de frequentie, de regelmaat en de continuïteit van de dienstverrichting.

De registratiecommissie heeft de mogelijkheid de beroepskwalificaties vooraf te controleren, ter voorkoming van ernstige schade aan de volksgezondheid als gevolg van ontoereikende kwalificaties van de dienstverrichter. Komt de registratiecommissie na controle tot de conclusie dat dit het geval is dan heeft de dienstverrichter het recht om aan te tonen dat hij de ontbrekende kennis en vaardigheden reeds heeft verworven.